

620705_พุทธศาสนาตามภูมิ บ้านราชฯ ประชาธิปไตยไทย ดีที่สุดตรงที่มีโลกตระ
อ่านทั้งหมดที่ หรือดาวโหลดเอกสารที่

...<https://docs.google.com/document/d/1HhfLnM95Z2LosEcgO2fDE8NIN8ICXSV7IPqGuYnswcM/edit?usp=sharing>

ดาวโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/open?id=1DHrwJRsc1JGmcO0yVqw3HYO598uM4DNP>

สมณะฟ้าไทว่า... วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ 5 กรกฎาคม 2562 ที่บรรราชธานีอโศก เป็นวันคล้ายวันเกิดของคุณลุงจำลอง ศรีเมือง (พ่อครูว่าผมแก่กว่า 1 ปี 1 เดือน) แต่ว่าสรีระใครจะแข็งแรงกว่าก็ดูกัน คุณลุงจำลองก็ยังคงถือศีล 8 กินมื้อเดียวต่อวัน เป็นบุคคลที่มีคุณค่ามีประโยชน์ต่อประเทศชาติมาก หากมีคนเช่นนี้มากๆ ในประเทศไทยก็คงทำให้ประเทศไทยสงบสุขขึ้นมาก ไม่มีการแก่งแย่งตำแหน่งทางการเมืองกันอย่างที่มีในขณะนี้

พ่อครูว่า...SMS วันที่ 3 ก.ค. 2562 (พุทธศาสนาตามภูมิ บ้านราช)

2166 ชาวอโศกก็ต้องถือหางพ่อท่าน ส่วนชาวสวนโมกข์ก็ต้องยกให้หลวงปู่พุทธทาส ?!!!ผมไม่แปลกใจเลย/แก่นกร

สตาร์แอร์ ทุ่งคอก · กินใจมากครับ พ่อครูพูดว่ากินข้าวเพื่อคุณ ที่ดูทีวีเพื่อดูโลกเพื่อคุณ ท่านมิใช่พูดเล่นแต่ท่านทำมาหลายสิบปีแล้วครับ กราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพรักครับ 🙏

สี่ธรรมะพ่อครู(นิยามชีวิต 5) ตอน ไข่ไก่เป็นชิวะหรือพีชะ

พระสิน อินขั้ว · พ่อครูครับ ไข่ไก่เป็นชิวะหรือพีชะครับ

พ่อครูว่า...นักเรียนทั้งหลายทำใจทยัชี่ เป็นชิวะหรือพีชะ ...เป็นชิวะนอกจากไข่ไก่เน่าก็หมดความเป็นชิวะ ที่นี้เป็นไข่ไก่ไม่เน่าเป็นพีชะหรือเป็นจิต อันนี้ในพระสูตรของพระพุทธเจ้ามีคนถามจะมีวิญญานหรือหยั่งลง ถ้าไม่มีวิญญานหยั่งลง ในมหานิทานสูตร หากไม่มีเหตุปัจจัยเพียงพอ คือความอบอุ่น สำหรับไข่ เขาเอามาปักในตุ๋นก็ได้หรือแม่ไก่ปักให้ความอบอุ่นก็เกิดเป็นชิวะ และเป็นจิตนิยาม ดี ศึกษาอย่างนี้แล้วเราจะรู้จุด พีชะ จิตอย่างแท้จริง พระพุทธเจ้าตรัสรู้ยิ่งกว่านักวิทยาศาสตร์ในโลก แล้วเราจะแยกออกว่าทุกข์สุข อยู่ที่พีชะหรือจิตนิยาม หากเราทำจิตวิญญานเรา ทำมนสิการ จัดการอภิสังขาร จัดการทำใจของเราให้อยู่ในระบบของพีชะได้ เราก็ไม่มีความทุกข์ไม่มีความสุข เวทนาของเราเหมือนพีชะ ไม่สุขไม่ทุกข์ ไม่มีกรรมวิบากแต่จิตวิญญานพลังงานส่วนเกินเป็นปัญญา พระอาริยะชั้นอรหันต์นี้ชัดเจน เป็นผู้ที่ไม่ทุกข์ไม่สุขแล้ว แม้แต่เล็กน้อยๆก็ลมละหรือเศษอรุปราคะก็ไม่มีแล้ว ศึกษาดีๆติดตามดีๆ

_กาน ฅานทรัพย์ประเสริฐ · ฟังพ่อท่านแล้วฟังพระองค์อื่นฟังไม่ค่อยได้มันยัง
ใจไม่รูใจมันจะไม่เอา พ่อท่านพูดละเอียดฟังแล้วเป็นได้ ถ้าทำได้เรื่องบุญดินเมื่อก่อนก็รู้
แบบว่า บุญคือเอามา แต่เดี๋ยวนี้รู้แล้วบุญเอาออกเอากิเลสออกสาธุที่ได้มาฟังคะ

พ่อครูว่า...บุญเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ใครยังมีกิเลสอยู่ จึงต้องสร้างพลังงานขึ้นที่เป็น
บุญที่เป็น อุณหธาตุ เป็นไฟ เป็นฅาน แล้วบุญจะเกิดในปัจจุบันเท่านั้นในขณะที่ทำ ขณะที่
คุณปรุ่แต่ง ปุญญาภิสังขาร ไปละลายกิเลสที่เกิดในปัจจุบันซึ่งเป็นของจริง หากไปนั่ง
หลับตาทำก็ไม่มีกิเลสเกิด มีแต่กิเลสปลอมๆ กิเลสที่อยู่ในความจำหรือคุณฟังชานคิดเอา
เอง ไม่ได้ปฏิบัติธรรมศาสนาพุทธ อาจารย์สอนกันมาเพี้ยนมาหลายพันปีแล้ว ก็น่าเห็นใจ
มาฟังโพธิรักษ์ เป็นใครหน้าตาก็ไม่หล่อ กินหมากก็ไม่เป็นเหมือนมหาบัว หาทองคำเข้าชาติ
ก็ไม่เก่งเท่ามหาบัว คือเปรียบเทียบกับสิ่งอื่นๆเขาจะไม่มีทางเข้าใจ

ถ้าอาดมาเกิดมาในชาตินี้ เจอมหาบัวทำลายศาสนา ทำให้คนอื่นเข้าใจอรหันต์แบบเก้
ก็เหมือนทำเบงค์จริงให้เป็นเบงค์เก้ อาดมาไม่ว่าอาดมาก็เสียหายมากผิดมากนะ

_กาน ฅานทรัพย์ประเสริฐ · ใครมาเป็นนายกหน้าแกหมด(ของเมืองไทย)

พ่อครูว่า...เป็นนายกหลายปีก็ต้องแก่ หากเป็นนายกไม่นานก็ตกกระป๋องก็ยัง
ไม่ทันแก่ เป็นนายกตั้ง 5 ปีอย่างนายกตุ๋ ก็ต้องแก่ลงเป็นธรรมดาเป็นธรรมดาธรรมชาติไม่
ต้องสงสัย

สู่แดนธรรมว่า..เครียดกับปัญหาเลยหน้าแก่

_I Love You more • 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

กินเจตลอดชีวิต แต่ใจจะไม่ได้อ้วางไม่ได้ ก็ไปนรกเช่นกันครับ

พ่อครูว่า...หากกินเจอย่างสัฬพุดปาทาน กินเจตามจารีตประเพณี คุณกินเจสัมผัส
พืชก็กินพืช แต่สัมผัสว่าอันนี้คือสัตว์เราก็ไม่กินหรือสัมผัสสัตว์เรามีจิตประหวัดติดยึด
อาลัยอาวรณ์ก็ศึกษาปฏิบัติลดละอาการที่ติดยึด สัมผัสแล้วรู้กิเลส ลดกิเลสได้

_moke hirunkauw • 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา

ดับแบบรู้ๆ มีวิธีทำให้มันดับ สัญญาก็ยังมีอยู่ เวทนาก็ยังมีอยู่ แต่ความ
รู้สึกที่เป็นกิเลสมันไม่เหลือแล้ว เป็นความรู้สึก(เวทนา)ที่ดับ(นิโรธ)แบบเที่ยงแท้(นิยตะ)
ถูกกำกับแห่งทะเลตรวจสอบด้วยการกำหนดรู้(สัญญา) เวทนา 2 จึงเป็น 1 (เอกะสโมสรม)
เข้าใจแบบนี้ครับ

พ่อครูว่า...หลับตาดับมันไม่ดับกิเลสจริง การปฏิบัติหลับตามีแต่สัญญามีแต่ความจำ
แล้วยกความจำขึ้นมาทำงาน ก็เป็นการปฏิบัติธรรมที่ไม่มีทฤษฎีธรรมนิพพานทฤษฎี ปัจจุบันต้อง
มีการลืตามีแสงสว่าง การหลับตามีแต่อดีต 18 อนาคต 44 อ่านในพรหมชาลสูตรให้
แตกฉานให้เข้าใจให้ได้ เข้าใจแล้วจะรู้ว่าเจโตสมาธิ คือคนไปนั่งหลับตาสมาธิ นั่งหลับตาจะ
มีแต่อดีต 18 อนาคต 44 ไม่มีปัจจุบัน ไม่ได้ปฏิบัติธรรมของศาสนาพุทธเลย ไม่มี ทฤษฎีธรรม
นิพพานทฤษฎี นั่งหลับตามันจึงไม่มีนิพพาน นิพพานเป็นปัจจุบันด้วย

ฆ่ากิเลสได้คือนิพพาน แต่ถ้ามันฟื้นขึ้นมาอีกก็ไม่ใช่นิพพาน หากดับกิเลสอย่างไม่ฟื้นอีกก็คือนิพพานง

สี่ธรรมะพ่อครู(พระวินัย) ตอน ทอดผ้าป่าทุกวันนี้มีแต่นรก

_เมรินทร์ เจ็กปอน • 14 ชั่วโมงที่ผ่านมา

อ้าวจนครุบาอาจารย์แต่ก่อนเขาทอดผ้าป่ากัน..มาตั้งนานก็รทมนะสิคับ....เอาอะไรคิด....เรื่องเงิน...จะปราศิกอย่างงัย...อาบัติก็อีกอย่าง.....ดีขนาดนั้นเรยหราคับ....

พ่อครูว่า...ถูกต้อง ทอดผ้าป่านี้ได้นรกกันทั้งนั้น ผ้าป่าคือผ้าที่ไม่รู้ว่าใครเป็นเจ้าของ เขาทิ้งจริงๆ เพราะฉะนั้นเอามาสมมติกันว่าเป็นผ้าป่า เอาผ้าดีๆไปวางทิ้งไว้ว่าเป็นผ้าป่าก็เป็นผ้าป่าปลอม ผ้าป่าคือผ้าบังสกุลเป็นผ้าที่เขาทิ้งแล้วไม่มีเจ้าของ แล้วก็ทิ้งบดขยี้ อนิจจัง อนิจจังวตสังขาร ของไม่เที่ยง เป็นของที่เขาทิ้งแล้วเอามาได้เลย ก็ทำพิธีชักผ้าป่า

ทุกวันนี้ไม่มีผ้าป่าจริง ผ้าป่าจริงไม่เอาด้วย ผ้าบังสกุลผ้าที่เขาทิ้งเป็นผ้าขี้ริ้วเป็นผ้าขี้ฝุ่นขี้ฟอยเตี้ยๆนี้ไม่เอาไม่มี มีแต่ผ้าป่าเก๊ ก็ได้นรกกันทั้งนั้นหลอกกันไป แล้วจริงๆการทอดผ้าป่าเดี๋ยวนี้คือการหาเงิน นรกมันก็มีสิ แล้วก็กำหนดรู้กันด้วยว่าใครเป็นเจ้าของผ้าป่า กองนั้นกองนี้ มันไม่เหลือศาสนาพุทธแล้วแม้แต่การทอดผ้าป่า ที่ทำกันอยู่ไม่ใช่ศาสนาพุทธเป็นการทำลายศาสนาพุทธเลย พูดกันอย่างที่ขอภัยไม่เกรงใจ มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ

เอาอะไรคิดก็เอาปัญญาของพระพุทธเจ้ามาคิด เรื่องเงินก็จะปราศิกอย่างไร ดีขนาดนี้อาตมาก็ว่าดีไม่น้อยแล้วแต่ดีกว่านี้ก็ยังดี นักปฏิบัติธรรมชาวอโศกก็ดีไม่น้อยแล้ว จะดีกว่านี้ยังมีอีก พวกคุณยังไม่ดีเลย ดีที่เป็นโลกุตระ ดีที่เป็นศาสนาพระพุทธเจ้าอย่างสัมมาทิฐิ ยังมีจลาจลอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง

อาตมาต้องพูดความจริงที่ดำหนิที่ว่านี้ไม่ได้ไปโกรธเคืองอะไรคุณ ไม่ได้ไปชังน้าหน้าอะไรคุณ แต่ส่งสารเอ็นดูคุณนะ กรุณาปราณีที่พูดนี้ไม่ได้ดุด่าไม่ได้พูดอย่างคนโกรธเคืองอะไร พูดโดยภาษาหรือสำเนียงด้วยคำพูดดีๆ พูดอย่างผู้ดีพูดอย่างธรรมดา

จริงๆแล้วความจริง พวกชาวอโศก ทกดีขนาดคุณต้องอุทานจริงๆไม่ได้พูดเล่น คุณพยายามศึกษาให้ดีทำตัวให้ดีอย่างนี้ไม่ได้พูดยกตัว แต่ให้ศึกษาดีๆแล้วคุณจะได้ดีแต่ถ้าคุณมามองดูถูกคุณจะไม่ขึ้นจากรกหรือก็ไม่โง่หัวเลย

_Dgkk Lllp • 7 ชั่วโมงที่ผ่านมา

ไปปลงสังเวชชะ อย่างมาวุ่นวายกับการเมืองเลย ไม่ก็เดินรดรงค์ฆ่ากิเลส.อย่างมาเสียมเรื่อง.ป.ช.ต.จอมปลอมมอยู่เลย.ชวานากำลังจะตายหมดแผ่นดินแต่ฝ่ายแกเสวยสุขบนกองกระดูกชาวบ้าน..นาที่นี้ชวานาไม่เชื่อแกดอก.

พ่อครูว่า...ชวานาที่ไม่ถูกต้องก็เป็นอย่างที่ว่าแต่ชวานาที่มาฟังอาตมานี้สบาย แล้วเสวยสุขบนกองกระดูกตรงไหน? พวกเราเผื่อแผ่เกื้อกูลช่วยเหลือชาวบ้าน ช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสยากจน มาจนเป็นเพื่อนคนจนจริงๆ แล้วขอยืนยันว่า ชาวอโศกมากกว่ามากที่จนกว่าชาวไร่ชวานาอื่นๆ คือมีทรัพย์สินน้อยกว่าชาวบ้านไม่ได้สะสมทรัพย์ ชาวบ้านที่ว่าจะจะมีทรัพย์สินมากกว่าชาวอโศกเยอะ

ชวานาที่ไม่เชื่อก็ไม่เป็นไร แต่ผู้ที่มีภูมิปัญญาจริงก็เอานะ เขาเชื่อนะ

สื่อธรรมะพ่อครู(พระวินัย) ตอน กิจสงฆ์ของพ่อครู

_Komsnn Yomkerd • ไม่เห็นพ่อท่านจะทำกิจวัตรที่เกี่ยวกับสงฆ์เลยครับเห็นเดินไปเดินมาทุกคลิปเลยครับ

_Chon Kyun • ขออนุญาตตอบเฉพาะที่เราเข้าใจนะคะ จากที่ตามดูมากกว่า 2 ปี

1. ช่องนี้ของท่านสมณะแสนดิน ท่านบันทึกเฉพาะกิจกรรมทั่วไป ที่ท่านโพธิรักษ์เดินออกกำลังกาย เยี่ยมชมกิจกรรมของชุมชน เพื่อให้ลูกศิษย์ลูกหาที่อยู่ทางไกลได้รับรู้

2. ช่องที่ท่านเทศน์เป็นธรรมวิชาการล้วนๆหาดูได้จากช่อง "บุญนิยมทีวี" อันนี้คุณจะได้ฟังจุใจ ครึ่งละ 2 ชั่วโมงเต็มๆ ส่วนงานเขียนของท่านและของรูปอื่นๆก็ศึกษาหาข้อมูลแบบละเอียดๆได้ที่เว็บไซต์ www.boonniyom.net

3. ส่วนกิจวัตรเกี่ยวกับสงฆ์ที่ว่าเป็นอะไรบ้างที่คุณสนใจ เราว่าที่ชุมชนนี้น่าจะแตกต่างจากวัดทั่วไป

//แก้ไขเพิ่มเติม เท่าที่ตามดูมาหลายๆคลิป ถ้าเปรียบเทียบกับพระวัดทั่วไปก็จะประมาณ

1. ลงอุโบสถ (ไม่เห็น)
2. บิณฑบาตเลี้ยงชีพ (เป็นบางครั้ง)
3. สวดมนต์ไหว้พระ (เห็นก่อนจะจำวัด และก่อนเทศน์)
4. กวาดอาวาสวิหารลานพระเจดีย์ (เห็นเก็บขยะเวลาเดินเยี่ยมชมจุดต่างๆ)
5. รักษาผ้าครอง (เห็นปกติตามในคลิป)
6. อยู่ปริวาสกรรม (อันนี้ไม่แน่ใจ เพราะระดับอรหันต์แล้วคงไม่มี)
7. โกนผม ปลงหนวด ตัดเล็บ (เห็นมีในคลิปบ่อยๆที่สมณะผู้ใกล้ชิดจะโกนให้เสมอๆ)
8. ศึกษาสิกขาบทและปฏิบัติพระอาจารย์ (ท่านโพธิรักษ์ไม่มีครูอาจารย์)
9. เทศนาบัติ (ข้อ2)
10. พิจารณาปัจจุเวกขณะทั้ง 4 เป็นต้น (เห็นตอนก่อนจะฉัน ในคลิปนี้ก็เห็นนาที่ 9:41)

ผิตพลาตคลาตเคลื่อนประการใด ขออภัยด้วยนะคะ

พ่อครูว่า...กิจสงฆ์เขาไม่ถ่ายออกไปประเจิดประเจ้อให้คุณเห็นหรอก กิจสงฆ์ก็อยู่เฉพาะสงฆ์ คุณเป็นฆราวาสก็ไม่เห็น อาตมาทำกิจวัตรจนต้องถูกบังคับให้นอนบ่อยๆ ดินะที่คุณยังเห็นเดินไปเดินมา ไม่เห็นว่าเดินไปแล้วก็ไม่เดินมา มาดูสิคุณจะสงสัยอะไรมา เขียวมาดูเอหิปปัสสิโกมาสนใจธรรมะ นอกจากมองเพ่งโทสไม่มีความรู้เรื่องศาสนาก็ตำหนิดำเอา ระวัตรกรรมเป็นอันทำมาตำหนิชาวอริยบุคคลได้นรกจริงๆ พระพุทธเจ้าตรัสไว้มันเป็นสังจะคุณไม่รู้ ถ้าไม่รู้แล้วคุณตำหนิก็ไม่เท่าไร แต่ที่รู้อยู่มากกว่าอันนี้ดี แล้วมาตำหนิ คนนั้นนรกเยอะ คนไม่รู้ไม่เท่าไรแต่ก็มีนรกอยู่ในตัว

อาตมาตอนนี้บิณฑบาตน้อย เพราะว่าเดินบิณฑบาตต้องถอดรองเท้า แต่ที่นี้อาตมาทุกวันนี้พื้นเท้ามันบาง เหยียบหินเจ็บ ก็ให้คนอื่นเขาเลี้ยงไว้หน่อย ปรปฐิพัทธาเมชีวิกา

อาตมาก็กินไม่มากหรอก จนเชื่อว่าถ้ายามใส่อาหารให้อาตมาเหมือนถ้ายใส่อาหารให้ศาลพระภูมิ ก็กินไม่หมดอีก อาตมากินไม่ใช่น้อย

อาตมาไหว้พระกราบก่อนนอน และตื่นนอน หรือพาไหว้พระก่อนเทศน์ เวลาจะสวดมนต์กับหมู่ก็มา พวกเราไม่ได้ถือว่าการสวดมนต์เป็นเรื่องใหญ่ ทุกวันนี้ศาสนาพุทธมันเสื่อมจนเหลือการสวดมนต์ สวดมนต์เขาก็ทำเป็นอาบัติ แม้แต่มุสาวาทวรรค ข้อที่ 4 คือสมณะรวมกันเป็นหมู่ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แล้วเอาธรรมบทมาสวดพร้อมกันต่อหน้าฆราวาส แต่การสวดประณามคาถา บทยกย่องสรรเสริญคุณพระพุทธรูปพระธรรมพระสงฆ์ เช่นพาหุง 8 มหาภาฯ ก็สวดได้เป็นหมู่ไม่อาบัติ แต่หากเอาธรรมบทของพระพุทธเจ้ามาสวดต่อหน้าฆราวาส ตั้งแต่ 2 องค์ขึ้นไปเป็นอาบัติ พระพุทธเจ้าท่านเอาไว้เพราะศาสนาอื่นเขาทำ แต่เดี๋ยวนี้ไม่เข้าใจแล้วเลอะเทอะไปแล้ว การสวดอย่างผิดธรรมเนียม จึงได้บาปตลอด

แม้แต่การสวดมนต์ทุกวันนี้ได้แต่บาปปรกเต็มบ้านเต็มเมืองน่าสงสารแต่มันคงดั่งกลับไม่ได้แล้ว แต่ชาวอโศกเราไม่สวดมนต์ให้เป็นอาบัติ สวดตามกาละจำเป็นแต่ไม่จำเป็นต้องสวดอย่างสังคีติ แต่สวดอย่างสังคายนา ก็สวดแต่วินัยประวัติพระปาติโมกข์ ที่ต้องรักษา แต่การสวดสาธยาย สังฆายายคือสวดอย่างอธิบาย

นิมนต์จินน้ำ

ที่เขาว่ามาเป็นวัตรปฏิบัติของพระป่า ซึ่งไม่ได้สัมพันธ์กับบุคคล แต่เรามีการสัมพันธ์กับสังคม รู้จักโลกรู้จักอัตตา ขยายความโลก อัตตาให้ประชาชนได้รู้ ไม่ใช่พระโง่แต่เป็นพระที่ฉลาด ฉลาดเหนือโลกอีกด้วย ซึ่งความเข้าใจของศาสนาพุทธได้ผิแผยไปไกล ว่าจะต้องออกป่าไม่ยุ่งเกี่ยวกับโลกเขา ศาสนาพุทธจะต้องอยู่กับสังคมเป็นศาสนาแห่งสังคมอย่างยิ่ง ช่วยได้แม้แต่คนพื้นดิน จนกระทั่งถึงพระเจ้าแผ่นดิน สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ สมัยนี้ก็ช่วยได้แม้แต่คนเดินดินจนถึงนายกฯ จนถึงทุกระดับทั้งพระเจ้าแผ่นดินทั้งนายกฯหมดเลยทุกระดับช่วยได้จริงๆศาสนาพระพุทธเจ้า ไม่ได้เป็นศาสนาที่หนีหลบศึกษาให้ดีๆ ศาสนาพระพุทธเจ้าจะต้องมีปัจจุบันให้สัมผัส รู้ตัวที่จะต้องทำให้ดับ ถ้าไม่มีสัมผัสแล้วไม่เกิดเวทนาแยกเวทนาไม่ได้แล้วล้างเวทนาแก้ไขเหลือเวทนา 1 จนกระทั่งเข้าใจถึงเทวะที่มันมี 2 อย่างไร

อันหนึ่งเป็นของเกิ อันหนึ่งเป็นของจริงก็จะได้ทำให้เหลือ 1 แล้วจะได้ชัดเจนกับความเป็นจริงวิญญานหรือธาตุรู้ ว่าถ้ารู้ที่มันก็ไม่เที่ยง ถ้าหากมีจิตที่มันก็เป็นอนัตตา ถ้าล้างเหตุแล้วจึงเห็นว่ามันเป็นความไม่เที่ยงมันเป็นอนัตตา ปัญญาจะเห็นจริงไม่ใช่ไปเห็นด้วยการคาดคะเน เขาสอนมาก็เดาเอาไม่ใช่ จะต้องเห็นเนื้อแท้ของจิตว่ามันไม่เที่ยง จิตต้องมีธาตุรู้ที่ปฏิบัติ แล้วมันก็ไม่มีความมันหายไปได้ ที่พูดพยัญชนะให้ฟัง คนที่ชัดเจนในปัจจุบันก็จะรู้ชัดเจน

ปัจจุบันต้องมีองค์ประกอบพร้อมเลยในขณะที่มีองค์ประกอบพร้อม ที่องค์ประกอบพร้อมสำคัญที่สุดต้องมีจักขุหรือตา หรือตาหูจมูกลิ้นกาย เป็ด แล้วมี ปัญญา ญาณ วิชชา แสงสว่าง ภายนอก มีอาโลกมีจักรวาล มีสิ่งที่เคลื่อนที่ไปตามกาละเราก็มีทวารทั้ง 6 เป็ดรับรู้ อยู่ได้ด้วย ปัญญา ญาณ วิชชา อยู่กับโลกเขา มีปัญญา ญาณ ที่รู้อย่างไม่มีทุกข์เป็นธาตุรู้ที่สูงสุดเป็นธาตุรู้ที่จบกิจ

ไม่ใช่พระอรหันต์ก็ไม่ต้องอยู่ปรัวาสกรรม สำหรับคนที่ต้องอยู่ปรัวาสกรรมต้องมีอาบัติสังฆาทิเสสเป็นต้นไปจึงต้องอยู่ปรัวาสกรรม เหมือนคนติดคุกจะต้องไปเข้าคุกมีวัตรปฏิบัติของคนคุก เป็นอรหันต์แล้วก็ยิ่งจะไม่มีอาบัตินั้น มีสติวินัยด้วย

ทุกวันนี้การอยู่ปรัวาสก็เป็นการเล่น ว่า ไปเข้าปรัวาสกัน จะบ้าหรือ อยู่ดี ๆ ไปเข้าคุกกัน คือมันฝืนเพื่อละเทะ และถือว่าอยู่ปรัวาสเป็นเรื่องเจริญไปบริจาคทำทานไม่ได้รู้เรื่องของบุญหรือก มันผิดไปหมดคำว่าบุญ ถ้าเข้าใจคำว่าบุญผิดเพี้ยนไม่ใช่ศาสนาพุทธแล้ว บุญต้องมีในปัจจุบันแล้วทำขึ้นมาให้เป็นฉนวน เป็นพลังงาน ชัณไฟ อุณหธาตุ ขำระกิเลสได้ ก็สำเร็จบุญ ได้น้อยก็เป็นส่วนแห่งบุญได้หมดก็หมดบุญ

แต่ก่อนอาตมาโกณผมเอง แต่เดี๋ยวนี้มีสมณะปัจฉาโกณให้ ส่วนมากก็ตอนตื่นเช้าขึ้นมา นั่งเก้าอี้ตัวหนึ่ง พวกเราก็มานั่งโอภาปราศรัย คุณก่อนจะเคลื่อนที่ขึ้นมาทำอะไร ก็คุณธรรมะไปบ้างกับสมณะ บางทีก็มีฆราวาสนั่งคุย อาตมาก็ทำกิจ บางทีก็ดื่ม น้ำปัสสาวะ เขาให้วิตามินอะไรให้ดื่มตอนเช้าเป็นต้น

ส่วนโกณหนดตัดเล็บทำเอง ไม่เคยให้ใครโกณหนดให้ แล้วเล็บก็ตัดเอง

ท่านโพธิรักษ์ไม่มีครูอาจารย์ อาตมาศึกษาสิกขาบท กับออกเปิดเผยไปหมดแล้วนะ อาตมามีภูมิมาตั้งแต่เก๋าก่อน เป็น สยงอภิญาญ่า เดียวนี้ก็เอามาสอน หลายอย่างทีอาตมาอธิบายไม่มีในคำอธิบายของอรรถกถา ไม่มีหรือมีบ้างหรือในพระไตรปิฎกก็ขยายความเป็นภาษาของอาตมา

คุณคนนี้ก็พยายามตอบแทน ติดตามไป

สู่แดนธรรมว่า.. เทศนาบัติ คือการแสดงอาบัติ เขาแต่งขึ้นมาเองคำนี้ในวงการศาสนาพุทธ ปลงอาบัตินั่นเอง

สื่อธรรมะพ่อครู(การดำหนิการชม) ตอน ทำไมสันติอโศกต้องตำหนิคนอื่น

_Tamako Napoki • ทำไมสันติอโศกต้องตำหนิคนอื่น

พ่อครูว่า...ฟังดีๆ ทีอาตมาต้องตำหนิคนอื่น เพราะคนอื่นมันผิดไปจนไม่เหลือถูก พูดอะไรถึงต้องตำหนิทั้งนั้น พูดสิ่งที่ถูกก็ยกย่องชาวอโศก เขาก็บอกว่าชมแต่ตัวเอง มันก็มีอยู่ในกลุ่มคนเท่านั้นเองพูดไปก็ซ้ำซาก เพราะพวกเราปฏิบัติได้ดีขึ้นเยอะ ปฏิบัติได้ดีส่วนดีก็ใกล้ยอดพระมิดก็เหลือแต่จำนวนดิเข้มขันแรง เป็นความดีในระดับอารยธรรมจริงๆ เป็นโลกุตระ ก็จึงพูดได้แต่ในหมู่พวกเรา เวลาออกอากาศก็จะมีกระจายไปสู่ผู้อื่นเยอะ ถ้าเฉพาะพวกเราเองเข้มขันธรรมะ รับรองว่าพวกข้างนอกฟังแล้วหัวแตกไม่ว่าจะเป็นเปรียญ 9 Doctor ก็ตาม รับรองหัวหมุนเลยเพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดลึกซึ้ง คัมภีรา (ลึกซึ้ง) ทุททัสสา (เห็นตามได้ยาก) ทุรโนพธา (บรรลुरुตามได้ยาก) สันดา (สงบระงับอย่างสงบพิเศษ แม้จะวุ่นอยู่) . ปณินดา (สุขุมประณีตไปตามลำดับ ไม่ข้ามขั้น) อดักกาวจรา (คาดคะเนต้นเดาไม่ได้)

นิปณา (ละเอียดยลถึงชั้นนิพพาน) ปัณทิตเวทนียา (รู้แจ้งได้เฉพาะผู้เป็นบัณฑิต บรรล
แท้จริงเท่านั้น) (พตปฎ. เล่ม 9 ข้อ 34)

ถ้าไม่ทำพวกคุณต้องงมงายอยู่กับสิ่งที่ผิดตลอดกาล ก็ต้องบอกให้รู้ แต่พวกคุณก็ยัง
ไม่ตื่นยังไม่รู้ยังจมอยู่กับสิ่งผิด เราก็เลยต้องว่าต่อไปบอกให้รู้ว่าผิด “ตื่นเสียที่ตื่นเสียที่ แดด
ออกแล้วฟ้าก็งามดจเปลวทอง ตื่นเสียที่” ไม่ใช่หลับธรรมดานะ หลับอย่างงมงาย ก็จึงต้อง
ติแล้วติอีก พระพุทธเจ้าตรัสว่าเราจะทำดีแล้วทำอีกไม่ยั้งมือ เหมือนช่างปั้นหม้อที่ทำกับดิน
ที่ยังเปียกอยู่ อานนท เราจะไม่ทำกับเธออย่างทะนุถนอม เหมือนพวกช่างหม้อ ทำแกหม้อที่
ยังเปียกยังดิบอยู่ อานนท เราจะขนาบแล้วขนาบอีก ดำหนิแล้วดำหนิอีกไม่มีหยุด เราจะชี้
โทษแล้วชี้โทษอีกไม่มีหยุด ผู้ใดมีมรรคผลเป็นแก่นสารผู้นั้นจะทนอยู่ได้

ผู้ใดฟังธรรมะอาตมาจะได้มีมรรคผล ไม่มีมรรคผลทนอยู่ยาก นอกจากจะไฝ่ดีมาก
คนที่ผิด อาตมาต้องติแล้วติอีก ตอนนีเพราะคนที่ควรติมีเยอะ แทบหาถูกไม่ได้ คนที่
ชมก็คบหาแต่ชาวอโศกก็ชมแต่ชาวอโศก แต่ดินนั้นมีคนผิดมากก็ตำหนิมาก

บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรม 4 ประการ เป็นบัณฑิตเจียบแหลม เป็นสัตบุรุษ ย่อม
คุ้มครองตนให้ประกอบไปด้วยคุณสมบัติ เป็นผู้หาโทษมิได้ ทั้งนักปราชญ์ไม่ติเตียนและ
ย่อมประสพบุญเป็นอันมาก ธรรม 4 ประการ เป็นไฉน คือ...

1. ใคร่ครวญสืบสวนรอบคอบแล้ว กล่าวติเตียนผู้ที่ควรติเตียน (นิคคัณเห นิคค
หารหัง) .
2. ใคร่ครวญสืบสวนรอบคอบแล้ว กล่าวสรรเสริญผู้ที่ควรสรรเสริญ (ปัคคัณเห
ปัคคหารหัง)
3. ใคร่ครวญ สืบสวนรอบคอบแล้ว ยังความไม่เลื่อมใสให้เกิด ในฐานะที่ไม่ควร
เลื่อมใส
4. ใคร่ครวญ สืบสวนรอบคอบแล้ว ยังความเลื่อมใส ให้เกิด ในฐานะที่ควร
เลื่อมใส

ขตสูตร พตปฎ. เล่มที่ 13 ข้อที่ 3

บุญ คำนี้ลึกซึ้ง เขารู้ดีจึงไม่ติอาตมา เขาได้ภาษาแล้วเอาไปปฏิบัติชำระกิเลสได้จึง
เกิดบุญเป็นอันมาก

_Chon Kyun • ขออนุญาตตอบตามความเข้าใจของเราจะ

ชาวอโศกยึดคติธรรมที่ว่า นิคคณฺเห นิคคหารหํ ปคคณฺเห ปคคหารหํ

เป็นข้อความตอนหนึ่งในคัมภีร์ชาดก ชื่อ “เตสกุณชาดก” (พระไตรปิฎกเล่ม 27 ข้อ
2442)

แปลเป็นไทยว่า “พึงชมผู้ที่ควรชม พึงยกย่องผู้ที่ควรยกย่อง”

ปล.เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้าสอนมาแต่อดีตกาล

การตำหนินั้นพึงกระทำด้วยเจตนาบริสุทธิ์ เพื่อให้ผู้ทำผิดแก้ไขปรับปรุง ไม่ทำผิดซ้ำ
เพื่อให้ผู้ไม่รู้ได้รู้และไม่กระทำผิดตามจรรยา สาส์นา

พอครวว่า...อาตมาบอกไม่รู้ก็ที่ว่า ไม่ได้ตำหนิด้วยความโกรธหรือแม้แต่สาเลียดจิต คน
เข้าใจก็แก้ต่างให้อาตมาบ้าง

สื่อธรรมะพ่อครู(ธรรมะ 2) ตอน ตัดใจโตสมณะได้แต่ปัญหาไม่มีวิมุตติ

_สุทัศน์ ศรีสังทวงษ์ • ถนัดอะไรก็ทำไปครับ การบรรลัทธิธรรมนั้นมีสองสาย คือ เจโตวิมุตติกับปัญหาวิมุตติ ใครมีอุปนิสัยมาทางสมาธิก็ทำสมาธิไป ใครมีปัญญาก็วิปัสสนา เพื่อลดละกิเลสไปครับ น้อยคนนักที่จะได้มาน คนที่สำเร็จมานก็สามารถมาวิปัสสนาว่ามานั้นก็ไม่เที่ยง เป็นอนัตตา พวกเขาเหล่านี้ก็บรรลัทธิธรรมได้

พ่อครูว่า...คุณพูดถูก อาตมาทำสิ่งที่อาตมาถนัดนะอย่าว่าอาตมา ใช่ว่าคุณพูดถูก เขามีแต่เจโตกับปัญหาวิมุตติ ไม่มีปัญญาวิมุตติเลย จะเป็นเจตนาหรือไม่ก็ตาม

การบรรลัทธิธรรมนั้น แม้จะมี 2 สายคือสัทธานุสारी กับธัมมานุสारीก็จริง แต่เจโตวิมุตติ เขาทำแต่เขาไม่ได้เจโตวิมุตติหรอก เขาได้แต่เจโตสมาธิหรือเจโตสมณะ

สมณะไม่ใช่ความสงบแบบปัสสัทธิ เขาไม่ได้เรียนรู้กิเลสไม่ได้ลดกิเลส เขาข่มจิตไปเฉยๆเจโตวิมุตติกับปัญหาวิมุตติ เขานั่งหลับตาสะกดจิต ตามอาจารย์แตกแยกกันไป ยังดีที่เขาเคารพอาจารย์ แต่ผู้ที่เก่งก็แยกวงเป็นอาจารย์ต่อไปอีกเยอะ จะมีวิธีการของตัวเองแยกออกไป แล้วก็บอกว่าลึกซึ้ง ยิ่งไปกันใหญ่เลย

คำว่าสมาธิในศาสนาพุทธถือว่าเป็นค่ากลางๆ จะมีนิสัยหรือไม่มีนิสัยก็ต้องสร้างให้เป็นสมาธิ เป็น วิสัยให้ได้

อาตมายังไม่เคยเห็นใครพูดเรื่องฉาน อธิบายสารัตถะ essence ของฉาน ฉานเป็นพลังงานที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเท่านั้น มีผัสสะเป็นปัจจัย ตาหูจมูกลิ้นกายใจและมีธาตุรู้ ไม่มีปัญญาไม่มีธาตุรู้ เป็นฉานไม่ได้ ปัญญาอยู่ที่ใดฉานอยู่ที่นั่นเหมือนล้างมือด้วยมือล้างเท้าด้วยเท้า ปัญญาอย่าลืมมีแก่ผู้ที่ไม่มีฉาน ฉานอย่าลืมมีแก่ผู้ที่ไม่มีความปัญญา ฉานกับปัญญาเหมือนล้างมือด้วยมือล้างเท้าด้วยเท้า ต้องเป็นทေးมีธาตุรู้

ปัญญารู้จักชำระให้บริสุทธิ์ (โศกทัศน์ทศสูตร ล.9 ข.193)

ศีลอันปัญญาชำระให้บริสุทธิ์ ศีลมีในบุคคลใด ปัญญาก็มีในบุคคลนั้น

ปัญญามีในบุคคลใด ศีลก็มีในบุคคลนั้น

ปัญญาเป็นของบุคคลผู้มีศีล และศีลก็เป็นของผู้มีปัญญา

นักปราชญ์ย่อมกล่าวศีลกับปัญญากว่าเป็นยอดในโลก

เหมือนบุคคลล้างมือด้วยมือ หรือล้างเท้าด้วยเท้า ฉะนั้น

ศีลข้อที่ 1 ต้องเกี่ยวกับสัตว์ต้องมีปัญญารู้องค์ประกอบเกี่ยวกับสัตว์ต้องทำให้จิตที่มีกิเลสล้างกิเลสออกไปได้เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ คุณจึงจะเกิด อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา

ผู้ที่จะมีฉานต้องมีปัญญาธาตุรู้โลกุตระ ฉานมีในชาวอโศก พระลัทธิปฏิบัติไม่เคยมีฉาน ไปลัทธิปฏิบัติไม่มีทางเกิดฉาน น่าสงสาร อ.บูรพาในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ที่บอกว่าลัทธิปฏิบัติไปแล้วปัญญาจะเกิดโพล่งมา เหมือนกับมหาบัวนั่งหลับตาแล้วเกิดปัญญาโพล่งขึ้นมา

ในมหาจิตตาริสิกสูตร ว่าไว้ ปัญญา ปัญญินทรีย์ ปัญญาพละ จะเกิดตัวจบได้ต้องมีมัคคังคะ ต้องมีธัมมวิจย สัมมาทิฐิ

สัมมาทิฐิ 10 คุณก็ต้องรู้ ปฏิบัติธรรม ทานอย่างไรจึงเกิดผล รู้ยั้ง รู้เหตุ ใน
สัมมาทิฐิ 10
เป็นส่วนแห่งบุญ(บุญภาคียา) ให้ผลวิบากแก่ชั้น(อุปปีกกา).

1. ทานที่ให้แล้ว มีผล(ให้กิเลสลด) (อรรถ . ทินนัง)
2. ยัญพิธี (พิธีการปฏิบัติ) ที่บูชาแล้ว มีผล (อรรถ ยัญ)
3. สังเว(เสวย)ที่บวงสรวงแล้ว มีผล (อรรถ หุตัง)
4. ผลวิบากของกรรมที่ทำความชั่วแล้ว มีแน่
(อรรถ สกตทุกกฏานัง กัมมานัง ผลัง วิปาโก)
5. โลกนี้มี (อรรถ อัยง โลโก) หมายถึง วนในโลภียะ
6. โลกหน้า มี (อรรถ ปโร โลโก) หมายถึง โลกโลกุตระ
7. มารดา มี (อรรถ มาตา)
8. บิดา มี (อรรถ ปิตา)
9. สัตว์ที่ผิดเกิดอุปบัติเอง มี (อรรถ สัตตา โอปปาติกา)

สมณพราหมณ์ทั้งหลาย เป็นผู้ดำเนินชอบ-ปฏิบัติชอบ ซึ่งประกาศโลกนี้-โลกหน้า
ให้แจ่มแจ้ง เพราะรู้อย่างนี้ ตนเอง ในโลกนี้ มีอยู่ (อรรถ โลเก สมณพราหมณา
สัมมัตตดา สัมมาปฏิบัติ นานา เย อิมัญ จ โลกัง ปรัญ จ โลกัง สยง อภิญญา สัจจิกัตวา
ปเวเทนตติ)

(พตปฏ. เล่ม 14 ข้อ 257)

สามข้อแรกคือ ศีล สมาธิ ปัญญา ทำได้แล้วจิตจะเกิดโอปปาติกโยนิ สะอาดไปตาม
ลำดับ จะเรียกว่าเทวดาก็ใช้คำทดแทน จะเป็นอุบัติเทพ วิสุทธิเทพ หากไปหลงสวรรค์นรกก็
จะมีแต่สมมติเทพ ต้องรู้จักกิเลสดับได้ตั้งแต่แรกสวรรค์ของอบายมุข เหลือกามภพก็ดับ
สวรรค์นรกดับกามก็ดับ รูปภพ อรูปภพอีกก็เป็นวิสุทธิเทพเป็นพรหม ที่ไม่ใช่พรหมโลกีย
ที่ว่าข้านี้แหละใหญ่

ติดตามฟังให้ดี ก็ค่อยๆอธิบายไป อาตมาไม่ได้ไปตำหนิคุณหรอก แม้จะด่าอาตมา
อาตมาก็ไม่ได้โกรธคุณหรอกเพราะคุณไม่รู้เรื่องก็ตาม ตามประสา เหมือนลูกด่าพ่อแม่

กริช เรื่องจรัส • คำว่าสมาธิของพุทธ ที่พ่อท่านพยายามสอนเป็นเรื่องของระบบใช้
มัชฌิมา (พอควร..ใช้) เช่นสมมติว่าช่วยงานค้าขายอยู่ สมาธิคือตั้งมั่นอยู่ในความไม่โลภ ตั้ง
มั่นอยู่บนความซื่อสัตย์ เมื่อไหร่ที่เจอผัสสะ ที่ทำให้เราอยากละเมิดศีล สมาธิคือการจับ
อาการของกิเลสให้ได้ และใช้ปัญญามาหักล้างเหตุผลของกิเลส จนกระทั่งกิเลสสูญ
เหตุผลของธรรมะไม่ได้ ความรู้สึกจึงเปลี่ยนจากอึดอัดที่ไม่ได้ผิศีล อึดอัดที่ไม่ได้เสพตาม
กิเลสต้องการ มาเป็นการยินดีในการไม่ผิศีล และรักษาสภาพของการไม่ผิศีลนั้นให้คงอยู่
รักษาได้ทั้ง กาย วาจา ใจ และยินดีในผลนั้น ความคงอยู่ของสภาพที่ว่านี้เรียกว่าสมาธิพุทธ

ส่วนสมาธิหลับตา จะตัดผัสสะออกไป กิเลสมีสัญลักษณ์ที่สำคัญคือความรู้สึกทุกข์
จากการรักษาศีล เรายังมีกิเลสอยู่ แต่กิเลสไม่ออกมาแสดงตัวให้เราเห็น เราจึงรู้สึกว่างๆ

เฉยๆ สงบๆ และสุขๆเมื่อเทียบกับตอนมีผัสสะ แต่ เมื่อไม่ได้ล้างอย่างเป็นระบบ ก็เลสจะสะสมกำลังและกลับมาทำให้เราอึดอัด ทุกข์ใจ อายาก และเศร้าหมองอยู่

พ่อครูว่า...และแม่สมาธิพุทธที่คุณได้แล้วย่าไปยึดเป็นเราเป็นของเรา มันจะเป็นวิปัสสนูปกิเลส

อย่างที่คุณพูดมาก็ถูกต้อง

สรุปอีกทีหนึ่ง นั่งหลับตานั่นไม่ใช่เรื่องของศาสนาพุทธที่จะมาปฏิบัติ

Chon Kyun • เราก็จึงเข้าใจแบบนี้ นึกถึงเมื่อก่อนเที่ยวเสาะแสวงหา ไปนั่งหลับตาที่โน่นที่นั่น เพราะคิดว่าแบบนั้นคือการปฏิบัติธรรม เวลาเพื่อนชวนกันไปปฏิบัติธรรม ก็เข้าใจกันหลักๆเลยคือไปนั่งหลับตา ตัดผัสสะ เวทนา หลวงพ่อหลวงพี่ก็บอกให้รู้สึกว่างๆ เบาๆ นั่งจนเป็นเหน็บก็ให้ฝืน ผลลัพธ์คือ จนแล้วจนรอด กลับมาในเมือง เจอเพื่อนร่วมงานนินทา เจอแม่ค้าหน้าอ ใจก็เต็นร้อน โมโหอยู่ในใจ ที่สุดโชคดียุบัติเหตุการณ์บ้านเมืองได้มาเจอชาวอโศก ก็เริ่มเปิดใจลองฟังๆดู เอ๊ะ! ไม่เหมือนครูบาอาจารย์ที่สอนมาเลย

บัดนี้ก็จะเข้าใจและเข้าถึงสภาวะเบื้องต้นนิดๆหน่อยๆ เพราะตามดูใจตัวเองทัน ตลอดเวลามีผัสสะเป็นๆ ไม่ต้องกลับไปใช้วิธีกดข่มแบบมารยาทสังคมทั่วไป สาธุจ้ะ

พ่อครูว่า...คนทั่วไปเขาไม่ได้เอากิเลสออกมาสดๆ โดยสัญญาญาณแล้วก็จะมีการมาทกข่มเอาไว้เป็นสามัญอยู่แล้ว แต่ยิ่งมาเรียนรู้วิธีวิจัย แล้วลดละกิเลสด้วยปัญญาซึ่งมีกระบวนการของการทำให้กิเลสลด เยอะกว่าที่คุณเรียนกกดข่ม ที่มันไม่รู้กระบวนการของการปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า process ที่จะต้องสัมผัส แล้วรู้เวทนาแยกเวทนาให้ได้ กำจัดเหตุที่ทำให้เกิดเวทนาแก่ แล้วทำให้เหลือแต่เวทนาแท้ๆ จริง เห็นรูปก็คือรูป ได้ยินเสียง ได้รับรส ได้กลิ่นก็ได้แต่ของแท้ไม่ใช่ของเก้

เขาไม่ได้เรียนกันเลย ธรรมทั้งสองเหล่านี้ รวมเป็นอันเดียวกันกับเวทนา โดยส่วนสอง (เทว ฌมา ทวเณ เวทนาย เอกสโมสรณา ภวนติ ฯ) ล.10 ข.60 หัวใจของศาสนาพุทธอันนี้ ท่านแปลกันอย่างนี้ ที่จริงมัน สโมสรณา คือทำลายย่อยให้มันเหลือตกผลึกลงเป็นหนึ่งเดียว คือทำลายตัวปลอม ตัวกิเลสเหตุแห่งทุกข์ออกไป อาตมาก็พยายามพูดถึงสภาวะให้ฟัง

ดีแล้วที่เข้าใจแล้วว่าแต่ก่อนเรามีแต่มารยาทสังคม กดข่มเป็นธรรมชาติ แต่ตอนนี้พอเข้าใจแล้วแม้แต่ธรรมดาก็สัมผัสเรียนรู้แยกแยะให้ออก

สื่อธรรมะพ่อครู(การดำหนิการชม) ตอน พระอรหันต์ทำไมต้องดำหนิหลวงตามหาบัว

Tamako Napoki • พระอรหันต์ทำไมต้องดำหนิหลวงตามหาบัวครับ

ไม่ให้มีพระพุทธรูปแต่ทำรูปตัวเอง ทำรูปตัวเองแจกผมว่าไม่เข้าท่าครับ

พ่อครูว่า...คุณถามถูกแล้ว ทำไมต้องทำ ทำไมให้พระอรหันต์ไปตามนี้แล้วก็คงจะไม่ มีใครกล้าทำ ต้องเป็นพระอรหันต์จริงๆแท้ๆจริงจะกล้าดำหนิ เพราะวามหาบัวทำตัวทำให้คนเข้าใจว่าเป็นอรหันต์ แต่เก้ ตัวเองก็ไม่กล้าบอกกว่าตัวเองบรรลุ ขอภัย ขอไหว้มหาบัว

ท่านก็เป็นกัณเฑาะว์ บวชก่อน เสียไปแล้วแต่อาตมาต้องตำหนิ สิ่งที่เกิดจากสังขาร สงสารคน เต็มบ้านเต็มเมืองที่ไปหลงไหลมหาบัวนี้ แค่มากเป็นสิ่งเสพติดหยาบๆท่านก็ติด อย่าไป พุดถึงธรรมะลึกซึ้ง ปฏิบัติหลับตาไม่ได้เป็นโพธิปักขิยธรรม 37 เลย เขาอธิบายภายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรมก็ไม่สัมมาทิฐิ

แค่เรื่อง กาย ก็ไม่เข้าใจสัมมาทิฐิแล้ว ไปนั่งหลับตาก็ไม่รู้กายแล้ว โพธิปักขิยธรรม 37 ข้อแรกคือ กายในกาย เรื่องกายเข้าใจผิดไปแล้วเป็นการกลัดกระดุมเม็ดแรกผิด ปฏิบัติธรรมต่อไปก็ผิด ขอร้องที่ต้องตำหนิ เพราะมหาบัวเป็นผู้ทำผิด อาตมาเป็นผู้เกี่ยวข้อง อย่างแยกไม่ออก อาตมาจึงตัดไม่ได้ เพราะมันเป็นเรื่องสัจจะที่ต้องเป็นเช่นนั้น แล้วมัน ชัดเจนดีด้วย ว่าอย่างนี้อย่าไปเอาอย่างตาม เคยมีตัวอย่างแล้วเข้าไปหลงผิดไปศรัทธาใน สิ่งที่เกิดพลาดมากก็ไม่อยากให้คนเข้าใจในสิ่งที่ผิด อาตมาไม่ได้ไปถล่มทลายท่านหรอก ท่านทำกรรมผิดก็ได้นรกของท่านไป อาตมาไม่ต้องไปใส่ความว่าท่านจะต้องลงนรกหรือขึ้น สวรรค์แต่กรรมมันเป็นอันทำ กรรมทำผิดก็เป็นกรรมของท่าน ท่านต้องรับมรดกกรรมของ ท่านเอง กัมมทายาท อาตมาต้องนำมาขยายความมาอธิบายเท่านั้นเอง

หากไม่ตำหนิคนที่ทำลายศาสนาคณนั้นก็ผิดมากแล้ว หากไม่ตำหนิอาตมาผิดมากเลย เห็นใจอาตมาเถอะ เข้าใจอาตมาให้ดีๆ คุณมาบอกอาตมาก็เหมือนว่าทำไมต้องกินข้าวด้วย ก็คือตำหนิอาตมาว่าทำไมต้องกินข้าวเป็นอรหันต์แล้วไม่ต้องกินข้าวสิ

ทำไมต้องตำหนิเพราะมหาบัวเป็นอรหันต์แท้ ทำให้คนอื่นเข้าใจผิด ก็ต้องพุดให้คน เข้าใจถูกอย่างไม่มีอคติไม่มีอคติเลย ที่ตำหนินี้เป็นความปรารถนาดีร้อยเปอร์เซ็นต์ เพื่อให้รู้สังขารความจริงของพระพุทธเจ้า

เขาวาทำรูปตัวเองแจณี คุณก็ว่ามาถูก อาตมาไม่ได้ไปแจกสนามหลวงหรือแจก พวกเราเอง เขาไปทำเป็นรูปในลือกเกิด

(พ่อครูไฉ่ ตัดออกด้วย)

สมณะฟ้าไทว่า...หากไม่มีพ่อครูเกิด คงไม่มีใครกล้าตำหนิ หลวงตามหาบัว พระท่าน มีชื่อเสียงมีลูกศิษย์ลูกหามากมาย

พ่อครูว่า...อันนี้เป็นอาสภ เป็นความกล้าหาญของอาตมาอาตมาต้องตำหนิสิ่งที่ควร ตำหนิ ไม่บอกว่าคนเข้าใจว่าเป็นอรหันต์อาตมาไม่ตำหนิอาตมาก็ผิด ปล่อยให้เขาเข้าใจกัน ผิดๆ แล้วไม่ได้เป็นธรรมดาด้วย ถือว่าเป็นอรหันต์ที่ยิ่งใหญ่ด้วย นับถือกันทั้งบ้านทั้งเมือง อาตมาก็จำเป็น บ้านเมืองจะแย่ ไปหลงอรหันต์ก็อรหันต์ผิด ก็จำเป็นต้องพุดความจริง

จะให้บอกว่าเป็นอรหันต์นิดหน่อยหนึ่งมันก็ไม่ใช่ ก็ไปนั่งหลับตาปฏิบัติ แล้วก็ติดสิ่ง เสพติดหยาบๆอยู่แล้วหลงว่าดีอีก หารายได้เข้าประเทศไทยมาก ก็เป็นวิปัสสนูปกิเลส เป็น ผลประโยชน์ให้ประเทศก็ได้อยู่แล้ว แต่ส่วนนั้นเป็นความหลงว่าทำประโยชน์ให้ประเทศก็ถูก แต่ที่ท่านปฏิบัติธรรมนั้นมันผิด แต่ท่านทำลายศาสนาท่านได้รับนรกมาก ไม่พอนะหาเงิน เข้าสู่คลังประเทศก็ไม่คุ้มกับบาปนรกที่ท่านมาทำลายศาสนา หลอกคนอื่น ซึ่งอาตมาก็ไม่รู้ จะพุดอย่างไรถ้าไม่มีอาตมาไม่มีใครพุดหรือ ไม่มีใครกล้าพุดด้วย

อาตมาที่กล้าพูดไม่ได้อวดเก่งอวดดีอะไร

ที่กล้าพูดนี้ก็ล้อแหลมต่อ ลูกศิษย์ลูกหาเขาจะมาทำร้ายด้วย ล้อแหลมต่อลูกศิษย์ลูกหาเขาจะชิงชิงอาตมา แต่จะมาถึงฆ่าแกงอาตมาหรือเปล่าไม่รู้ แต่ชิงชิงมีแน่นอน

พออาตมาไปลบหลู่ผู้ที่เขาเคารพนับถือ ที่จริงไม่ได้ลบหลู่ อาตมาพูดตามสัจธรรม

เมื่อมหาบัวไม่ทำตามสัจธรรมอาตมาก็บอกว่าผิด แต่มันแยกไม่ออก คนเข้าใจผิดอีกเยอะ อาตมาจำเป็นต้องพูดย้ำว่ามันผิด คุณก็ยังเฉยว่าผิดอะไร อาจารย์กูสอนมาดีท่านมาสอนผิดอะไร อาตมาจึงเห็นใจ

สมณะฟ้าไทว่า...หากพ่อครูไม่ดำหนีกี่แปลว่าของมหาบัวถูก พ่อครูก็ผิดจึงปล่อยไปไม่ได้

พ่อครูว่า...หากอาตมาไม่ทำนี้ อาตมาก็ไม่จริงใจต่อศาสนา ไม่เอาภาระต่อศาสนา อาตมาก็เป็นคนเสีย ไม่เหลืออะไรเลย อาตมาดำหนินี้อาตมาถูกแล้ว เข้าใจอาตมาด้วย อาตมาทำนี้เหนื่อยไม่ได้ลาภยศสรรเสริญ มีแต่คนมาว่า ไปว่าท่านทำไม ก็ถ้าอาตมาไม่ว่า ไม่มีใครกล้าว่า มหาบัวหrok อาตมาก็ไม่ได้ว่าทุกวัน แต่พูดเนื้อหาสาระทุกวัน วันนี้มีเหตุปัจจัยก็เลยว่าเป็นการศึกษาวิชาการ

สัจธรรมะพ่อครู(การเมืองบุญนิยม) ตอน ประชาธิปไตยไทย” ดีที่สุดตรงไหน “ประชาธิปไตยไทย” ดีที่สุดตรงไหน?

1. ตรง”จิตวิญญาณ”ของแต่ละคนมีความรู้ว่า”ประชาธิปไตย”ที่แท้คืออะไร? เป็นไหน?

แต่ก่อนเขาว่า นายกขตุ เป็นรักษาการณ แต่อ.วิชฌก็มาบอกว่า นายกขตุเป็นนายกฯเต็ม ไม่ได้รักษาการณ แสดงว่าอ.วิชฌ รู้จักความเป็นประชาธิปไตยดี แต่ท่านอาจจะไม่กล้า คือ นายกขตุเป็นผู้ที่ ตัวเองขึ้นมายึดอำนาจแล้วก็เอามาบริหาร แล้วดร.วิชฌก็ว่า ไม่ใช่ นายกฯรักษาการแต่เป็นนายกฯเต็มทีบริบูรณ์ แสดงว่า นายกขตุยึดอำนาจจากอำนาจที่ประชาชนยึดอำนาจแล้ว ประชาชนยึดอำนาจมาได้ไม่รู้กี่รัฐบาล

ตอนนั้นที่ไปไล่ นายกฯยังลักษณะ ออกไปได้แล้ว ก็มีคุณนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล เป็นรักษาการนายกรัฐมนตรี นายกขตุก็บอกว่าผมขอยึดอำนาจ ก็ได้ง่ายๆ เพราะว่าไม่มีน้ำยาอะไรกันแล้ว เข้าไปบริหารต่อ

โดยภาษาพญชนะว่ายึดอำนาจ แต่โดยสภาวะนั้นนายกขตุรับผิดชอบทำหน้าที่บริหารไป ก็ตั้งตนเองเป็นนายกฯบริหารการไปเลย ซึ่งอำนาจนั้นเป็นอำนาจที่ประชาชนได้จากการปฏิวัติ หรือรัฐประหารรัฐบาลอื่นๆเสร็จหมดแล้ว โดยไม่ได้ใช้ปืนใช้รถถังมาปฏิวัติ

นายกขตุไปบริหารเข้าตาประชาชน โพลก็ยอมรับมาตลอด จนต่างประเทศก็ต้องยอมรับนี่คือสัจจะของประชาธิปไตย ไม่ใช่แค่เลิก ทำได้ 5 ปีจนมีเลือกตั้ง เลือกตั้งแล้วก็ยังได้ นายกขตุอีก ก็ยืนยันสัจจะ นี่ก็คือประชาธิปไตยแท้ๆ

แสดงว่า คนไทยโดยรวม เข้าใจประชาธิปไตยแท้ๆ จึงเลือกนายกฯเข้ามาบริหารอย่างนี้

2. เกิดได้จริง เป็นจริง เพราะมีทฤษฎีหรือหลักสูตรให้ศึกษาปฏิบัติจนเกิดผลตามลำดับ
3. องค์ประกอบความเป็น“จิตวิญญาณ”ครบ “ธรรมเนียม 5” (อุตุ พิษะ จิต กรรม ธรรมะ)
4. โดยธรรมชาติโลกียะนั้น“จิตวิญญาณ”จะวนเวียนอยู่ในกรอบโลกียสุข-ทุกข์นิรันดร์
5. พระพุทธเจ้าศึกษาค้นคว้าจนตรัสรู้ด้วยตนเอง จึงรู้ “จักรู้แจ้งรู้จริง“จิตวิญญาณ”สมบูรณ์
6. ว่า “จิตวิญญาณ”ที่วิชชานั้น“เที่ยง”นิรันดร์ในโลกแห่งโลกียะ “หมุนเวียนไม่จบสิ้น”ไป กับกรรมวิบาก ซึ่งโลกียะยังแยกไปมี“มิจฉาทิฏฐิ”อีกหลากหลายทิฏฐิ
7. แต่“จิตวิญญาณ”ที่มีวิชาของพุทธ“ไม่เที่ยง” มี“ต้น-กลาง-ปลาย” และ“เกิดขึ้น-ตั้งอยู่-ดับไป” หมุนเวียนอยู่ในโลก ซึ่งขึ้นอยู่กับ“กรรมวิบาก”ก็สามารถให้ตนทำแต่“กุศล” ไม่ทำอกุศลหรือบาปอีกเลยได้สำเร็จจริง

ยกตัวอย่าง เจริญขึ้นเช่นนายภคตู่เองแต่ก่อนนี้มีลีลาแสดงอาการไม่พอใจ อาการโกรธออกมา แต่ทุกวันนี้ดีขึ้น นี่แหละเป็นลำดับ จึงเกิดคำกริยาเป็นกรรมวิบากที่สามารถทำแต่กุศลทำให้เจริญขึ้น ขออภัย นายภคตู่อาจไม่มีปรมาตมธรรม รู้การลดกิเลสอย่างถึมมานุสारी แต่อาจมาว่ารู้อย่างสัทธานุสारी

8. และโลกุตระนั้นจะทำให้“จิตวิญญาณ”ของตน“ตั้งอยู่”นิรันดร์ก็ได้ จะให้“ดับสูญสลาย”เป็น“อุตฺถาตุ”ไปเลย ไม่เหลือความเป็น“จิตวิญญาณ”อีกเลยนิรันดร์ก็ได้จริงๆ
9. คนจึงเป็นเจ้าของ“จิตวิญญาณ”เองโดยแท้ชนิดที่พิสูจน์ได้ด้วยตนเองและยืนยันกับผู้อื่นในโลกได้ ว่า ตัวเองจะทำให้“เกิดขึ้น-ตั้งอยู่-ดับไป”ด้วยตัวเองได้
10. ผู้พิสูจน์ได้ด้วยตนเอง จนถึงที่สุดทำได้แล้วคือ“ดับความเป็นอัตตาที่ติดความเป็นโลก”ได้ตามลำดับ และที่สุดปรินิพพานเป็นปริโยสานไปเลย ไม่เวียนวนกลับมาเกิดอีกแล้วอย่างเป็นจริง กลายเป็น“อุตฺถาตุ” ไม่มี“วิญญาณของตน”กันแล้วจริงๆ
11. แต่ก็ได้อสอนทฤษฎีและหลักสูตรไว้ให้ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติได้ด้วยตนเอง บรรลุได้ด้วยตนเอง จึงรู้จักรู้แจ้งรู้จริงได้ด้วยตนเอง และสอนผู้อื่นไว้สืบทอดต่อๆไปเหมือนตนเองได้ไม่ขาดสูญพันธุ์ไปได้ด้วยทฤษฎีและหลักสูตรมีอยู่ตลอดกาลนิรันดร์
12. ดังนั้น ผู้มี“โลกุตระภูมิ”จึงประพฤติตนโดยสามารถควบคุม“กรรม”ของตนให้เป็น“ประชาธิปไตย”ที่แท้ ที่ดี ตามภูมิอาริยะของตนได้จริง
13. “ประชาธิปไตย”ที่เป็นแบบของพระพุทธเจ้าแท้ๆนี้ มีนิยามสำคัญสมบูรณ์ เช่น เสียสละชนิดที่ไม่มีอัตตา-มีอิสระสมบูรณ์-ทำประโยชน์ให้มวลมนุษยชาติทั้งหลายแท้-มีความฉลาดขั้นโลกุตระคือเป็นปัญญา เป็นต้น

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์. 4 ก.ค. 2562

อย่างนี้คือ ความเป็นประชาธิปไตยแท้ มีอัตตาน้อยหรือเป็นอรหันต์ไม่มีอัตตาเลย ทุกวันนี้จะแย่งตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นายกตู่ก็ไม่ได้ เกี่ยวข้องกับการแย่ง แต่สุดท้ายก็ต้องแล้วแต่นายกฯ เพราะไม่ได้เข้าข้างพรรคพวกใครเลย แค่ว่าแอมกระโถ เขาก็ให้แล้วแต่นายกฯ เขาว่าแย่งขามข้าวกัน นายกตู่ก็ว่ากินดีๆ เดี่ยวแจกให้ คนนี้ควรกินขามไหน

เขาเข้าใจเกรงใจก็ค่อยๆทำเพราะว่าจะล้มล้างเลยทำไม่ได้ จะให้ นักการเมืองเก่าไม่เป็น รมต.เลย เอา นักการเมืองใหม่เลยไม่ได้ เพราะว่านักการเมืองเก่ารวนบ้านเมืองแย่เลย เขามีเครือข่ายด้วย อย่างธนธร มาปีเดียวก็ได้มวล์ คนก็ตื่นตัว ต้องหาลูกเล่นเข้าตาคน เหมือนธนธร เป็นประชาธิปไตยป้าหี นี่คือ ความรู้ของอาตมาที่พยายามแสดงออกไป ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ประชาธิปไตย เรียกว่า สู้รู้ เป็นพวก ก็ ภาษาอีสานว่า แซมแลมกับเขาบ้าง แต่ไม่ถึงขั้นเลือกหรือก ก็แจ่มกับเขาหน่อย

ที่อาตมาต้องพูด เพราะเป็นผลต่อสังคมมนุษยชาติอย่างยิ่งจึงปล่อยปละละเลยไม่ได้ ถ้าไม่ช่วยให้ความรู้ จริงๆไม่ใช่หลงตนว่าเป็นผู้รู้พูดถูก แต่จริงอาตมามีส่วนถูกจริง คนไม่อคติ จะฟังรู้ว่าอาตมามีความรู้รัฐศาสตร์ไหม ทุกวันนี้อาตมาใช้ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ คนมีปัญญารับได้ก็เข้มารับ ที่อาตมาอธิบายทฤษฎีความเห็นอย่างนี้ ก็มาเอา จึงมีผลเป็นสังคมกลุ่มประชาชน เป็นหมู่บ้านต่างๆ จนกระทั่งมีเศรษฐกิจสาธารณโภคี

สมณะฟ้าไท สรปจบ